

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Dodon Victor împreună cu inculpatul Bîrca Boris, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, în cauza penală privindu-i pe

Bîrca Boris XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Dogot Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 31.05.2017 – 05.04.2019 (prima instanță);
2. 26.04.2019 – 28.05.2019 (instanța de apel);
3. 17.07.2019 – 04.12.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești /sediul Ialoveni/ din 05 aprilie 2019:

Bîrca Boris a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 4 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

S-a încetat procesul penal privind învinuirea lui Bîrca Boris de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, în temeiul art. 109 Cod penal.

Dogot Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

S-a încetat procesul penal privind învinuirea lui Bîrca Boris de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, în temeiul art. 109 Cod penal.

S-a încasat în mod solidar de la inculpații Bîrca Boris și Dogot Victor în beneficiul părții vătămate Grigoriță Dan prejudiciul moral în sumă de 6 000 lei, iar în partea încasării prejudiciului material, urmează ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Bîrca Boris, la 15.04.2017, în jurul orei 01:00, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism agravat, s-a deplasat cu automobilul de model „Mercedes”, cu n/î "XXXXX", la oprirea situată la intrare în sat. Hansca, r-nul Ialoveni, unde l-a chemat la discuții pe Grigoriță Dan, precum că ultimul nu ar avea frică de el.

Ulterior, Bîrca Boris întâlnindu-se cu Grigoriță Dan la locul indicat, a inițiat o ceartă cu ultimul, după care sa apropiat de acesta și i-a aplicat o lovitură cu capul în piept, provocându-i dureri fizice, după care Grigoriță Dan pentru a evita un conflict mai grav a fugit.

Prelungind-și acțiunile sale huliganice în aceeași zi, în jurul orei 18:30, inculpatul Bîrca Boris înțelegând-se în prealabil și de comun acord cu Dogot Victor, urmărind scopul aplicării în continuare a violenței față de Grigoriță Dan, s-au deplasat cu automobilul de model „Mercedes”, cu n/î "XXXX" în sat. Hansca, r-nul Ialoveni, unde l-au observat în stradă pe ultimul și au început să-l urmărească, însă acesta de teamă să nu fie agresat a intrat în gospodăria vecinului Iacoban Alexandru.

Ulterior, inculpatul Bîrca Boris împreună cu Dogot Victor, încălcând grosolan liniștea și ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând o obrăznicie deosebită, au pătruns în gospodăria cet. Iacoban Alexandru și Munteanu Olesea, unde au început să-l numească pe Grigoriță Dan cu cuvinte necenzurate, după care cu o bîță din lemn și cu un obiect asemănător cu un pistol pe care îl avea Bîrca Boris, l-au amenințat pe Grigoriță Dan cu aplicarea acestui obiect, apoi cu bîta și cu mâinile i-au aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 953/D din 04.05.2017, vătămare corporală ușoară sub formă de plagă contuză în regiunea occipitală și edem a țesuturilor moi la nivelul piramidei nazale.

Tot el, Bîrca Boris la 15.04.2017, în jurul orei 18:30, înțelegând-se în prealabil și de comun acord cu Dogot Victor, având scopul pătrunderii ilegale în domiciliu persoanei, fără consimțământul acesteia, a pătruns ilegal în ograda gospodăriei cet. Iacoban Alexandru și Munteanu Olesea situat în XXXXX, astfel încălcând drepturile prevăzute de art. 29 din Constituția R. Moldova.

Astfel, acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - *Huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și amenințare, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau*

obrăznicie deosebită, săvârșită de două persoane, cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal – violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Dodon Victor împreună cu inculpatul Bîrca Boris, solicitând casarea totală a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispune achitarea inculpatului Bîrca Boris, invocând că: atât apărarea, cât și inculpatul Bîrca Boris, au fost lipsiți totalmente de dreptul de a formula întrebări față de partea vătămată Grigoriță Dan, necesare în vederea judecării cauzei în mod echitabil, în situația când însuși inculpatul Bîrca Boris declară, că cu el anterior ar fi avut conflict, circumstanțe pe care prima instanță nu le-a examinat în vederea stabilirii adevărului pe dosar, dar a constatat prin sentința sa că declarațiile inculpaților în acest sens sunt declarative.

Între Grigoriță Dan și Bîrca Boris exista un conflict, aceasta o confirmă însăși Grigoriță Dan, însă prima instanță nu le-a dat nici o apreciere, dar din ele de fapt, rezultă că acțiunile cu aplicarea violenței au parvenit de la ambele părți, pe motivul, conflictului avut anterior.

Deși latura subiectivă a componenței de infracțiune huliganism se caracterizează prin intenție directă, însă în ea lipsește motivul precum constată legiuitorul în cazul dat, motivul aplicării violenței din partea ambelor părți a fost conflictul avut anterior.

La fel, apelanții au considerat că prima instanță a dat apreciere greșită și celorlalte probe din dosar, la care se referă că prin ele este dovedită vinovăția lui Bîrca Boris de comiterea acțiunilor de huliganism.

S-au reținut ca probă procesele-verbale de sesizare către IP Ialoveni ale lui Grigoriță Dan și Iacoban Alexandru, (f.d. 08, f.d. 10 v. I), însă în viziunea apărării, aceste sesizări nu pot fi reținute ca probe ce ar dovedi vinovăția, în cazul dat, ele urmează a fi dovedite prin alte probe din punct de vedere al partinității, concludentei, și veridicității lor, or o hotărâre de judecată nu poate fi pronunțată și bazată în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate, decât dacă declarațiile acestuia și-au găsit confirmare prin cumul de alte probe acumulate pe caz.

Tot prima instanță a reținut ca probă, în sensul declarării vinovăției lui Bîrca Boris declarațiile părții vătămate Iacoban Alexandru, însă acesta nimic nu a declarat despre huliganism, decât că a fost telefonat de concubina sa în timp ce se afla în rutieră venind spre casă, ajungând, i-a comunicat că la ei în curte a avut loc o bătaie, iar întâlnindu-1 și întrebându-1 pe Grigoriță Dan ce s-a întâmplat, i-a comunicat că nimic, tot despre bătaie, dintre mai multe persoane, i-ar fi povestit și fiica sa minoră.

De regulă, bătaia dintre mai multe persoane se manifestă cu acțiuni de violență din partea tuturor persoanelor implicate în aceasta, acțiuni ce nu sunt caracteristice huliganismului.

Nici martorul Mereacre Nicolae nu a declarat nimic în ceea ce privește că ar fi văzut acțiuni de huliganism din partea lui Bîrcă Boris și Dogot Victor, decât că ar fi văzut că în curtea casei lui Munteanu Olesea a intrat Grigoriță Dan, din urma lui la scurt timp au intrat două persoane, care s-au apropiat de el și discutau, iar când a ieșit vecina și a întrebat ce se întâmplă, persoanele străine deja au urcat în mașina parcată în drum și au plecat, iar el întrebându-l pe Grigoriță Dan ce s-a întâmplat, acesta nu i-a comunicat nimic.

Tot prima instanță a reținut, că Bîrcă Boris în timpul acțiunilor sale de huliganism ar fi folosit armă, însă acest fapt nu s-a dovedit.

Astfel, apelanții au considerat că probele acumulate pe dosar au fost calificate greșit de prima instanță în sensul declarării vinovăției inculpaților de comiterea infracțiunii de huliganism.

Cu referire la epizodul în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, apelanții au indicat că nu este dovedit faptul că Bîrcă Boris și Dogot Victor au pătruns ilegal în gospodăria cetățeanului Iacoban Alexandru, fără consimțământul acestuia și că la cerința proprietarilor de a părăsi domiciliul, au refuzat.

La caz, lipsește procesul-verbal de cercetare la fața locului, în sensul stabilirii pătrunderii în domiciliu, în acel moment, teritoriul pe care este amplasată casa lui Iacoban Alexandru nu era îngrădită cu gard, poartă, pentru a trage concluzii dacă inculpații au pătruns în gospodăria acestuia.

Nu este dovedit că inculpații ar fi pătruns la domiciliul fără consimțământul proprietarului sau că aceștia ar fi refuzat să-l părăsească la cererea proprietarului.

Dimpotrivă, partea vătămată, Munteanu Olesea, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în judecată declară că când a ieșit din casă a văzut în drum cum persoanele au urcat în mașină și au plecat.

De regulă, potrivit art. 109 Cod penal al Republicii Moldova, împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale, astfel, au considerat că prima instanță urma să înceteze procesul penal fără a mai constata vina inculpaților de comiterea acestor infracțiuni.

3.2 Avocatul Postica Serghei în numele inculpatului Dogot Victor, solicitând casarea totală a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului Dogot Victor să fie aplicate prevederile art. 79 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, invocând că: prima instanță nu a ținut cont de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării, reeducării vinovatului, în privința lui Dogot Victor nu au fost depistate careva circumstanțe agravante, Dogot Victor și-a recunoscut vina în totalitate și a declarat în ședința de judecată că se căiește sincer de cele comise, infracțiunea a fost săvârșită de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, a reparat benevol paguba pricinuită, de asemenea pentru

prima data se află pe banca acuzaților, conform caracteristicii ultimul este caracterizat pozitiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, s-au admis parțial apelurile declarate, s-a casat sentința în partea executării pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care pedepsele stabilite inculpaților au fost suspendate condiționat cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani, cu obligarea inculpaților să nu își schimbe domiciliile sau reședința fără consimțământul organului competent.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații au săvârșit anume infracțiunile pentru care au fost condamnați, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a indicat că, infracțiunea săvârșită prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, conform art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, circumstanțe agravante, stabilite de art. 77 Cod penal, în sarcina inculpaților Bîrca Boris și Dogot Victor nu au fost reținute, circumstanțe atenuate în privința inculpaților Bîrca Boris și Dogot Victor a fost reținută – comiterea infracțiunii de către o persoană care a împlinit vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani.

În continuare, instanța de apel ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că a fost săvârșită o infracțiune gravă, de personalitatea inculpaților, care se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nu au fost condamnați, instanța de apel a ajuns la concluzia de a le stabili inculpaților Bîrca Boris și Dogot Victor pedeapsa cu închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, considerând că corectarea și reeducarea inculpaților va fi posibilă fără izolarea acestora de societate, or aceștia în ședința instanței de apel au recunoscut vina, se află la o vîrsta fragedă, anterior nu au fost condamnați, se caracterizează pozitiv, lipsesc careva circumstanțe agravante, stări de fapt ce generează aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu stabilirea termenului de probațiune de 2 ani, pentru fiecare inculpat va atinge scopul de corectare și reeducare a lor, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea de astfel de infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea decizie cu menținerea sentinței, invocând:

- instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel era obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal;

- acuzarea consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților Bîrca Boris și Dogot Victor și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpatul Bîrca Boris nu și-a recunoscut vina și încercând sub diferite metode de a duce în eroare atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată, având un singur scop, eschivarea de la răspundere penală;

- instanța de apel la numirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de faptul că inculpatul pe parcursul urmăririi penale și în instanța de fond, a pledat nevinovat, prin apelul declarat a solicitat emiterea unei decizii de achitare, nu a luat în considerație de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul prejudiciabil și de pericol social a infracțiunilor săvârșite de inculpații Bîrca Boris și Dogot Victor, că au fost săvârșite intenționat, conform prevederilor art. 16 Cod penal se referă la infracțiuni grave, instanța de apel nu a luat în calcul pericolul social sporit al huliganismului agravat, însoțit de amenințarea și aplicarea violenței fizice cu obiecte periculoase pentru viața și sănătatea victimei;

- prima instanță corect a considerat că în privința inculpaților Bîrca Boris și Dogot Victor, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, urmează a-i stabili pedeapsă de 4 ani închisoare și, respectiv, de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3¹), 72 alin. (3) Cod penal;

- circumstanțe atenuante nu au fost reținute în privința inculpaților;

5.2 Avocatul Dodon Victor împreună cu inculpatul Bîrcă Boris, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei, restituirea cauzei la rejudecarea, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul său(pct. 3 din prezenta decizie).

6. La recursul ordinar declarat de către procuror, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință inculpatul Bîrcă Boris, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, de motivul

acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina:

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile când „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*” și „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedepsele aplicate sunt prea blânde, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și argumentele în susținerea acestui temei, Colegiul penal menționează că sunt declarative, deoarece în urma examinării materialelor cauzei a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f.d. 43 – 46 vol. II) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepselor, a ținut

cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, prezența circumstanței atenuante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a împlinit vârsta de 18 ani, dar nu a împlinit vârsta de 21 de ani, și lipsa celor agravante.

Colegiul penal indică că, sunt declarative argumentele recurentului precum că „, instanța de apel era obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal” și că ”instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală”, or instanța de apel a indicat în decizie(f.d. 43 – 46 v. II), circumstanțele ce au stat la baza soluției instanței de apel de a suspenda condiționat executarea pedepselor stabilite de prima instanță cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani, concluzionând că pedepsele aplicate inculpaților sunt proporționale, efective și disuasive, sunt apte să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, mai mult, instanța de apel în susținerea acestei soluții, a mai indicat că, inculpații se află la o vârstă fragedă, anterior nu au fost condamnați.

La fel, alegațiile recurentului precum că ”nu au fost reținute circumstanțe atenuante în privința inculpaților” Colegiul penal conchide că sunt declarative, or, instanța de apel a reținut și indicat în decizie(f.d. 44 – 45 v. II) circumstanța atenuantă în privința inculpaților – „*comiterea infracțiunii de către o persoană care a împlinit vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani*”.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel în decizia sa (f.d. 43 – 46 vol. II) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepselor, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa circumstanțelor agravante, prezența circumstanței atenuante, motivare pe care Colegiul penal o consideră corectă și o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Colegiul penal statuează că în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

Astfel, Colegiul penal apreciază ca corectă și însușește concluzia instanței de apel precum că, corectarea și reeducarea inculpaților va fi posibilă fără izolarea acestora de societate.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Dodon Victor împreună cu inculpatul Bîrca Boris:

Colegiul penal reține că recurenții indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurenți nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel*” Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către avocatul Dodon Victor împreună cu inculpatul Bîrca Boris, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 37 – 43 v.II), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care s-a decis corect condamnarea inculpaților în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal conchide că, din textul recursului se evidențiază că recurenții î-și motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor solicitând achitarea din lipsa dovedirii vinovăției, în acest sens Colegiul penal statuează că motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Colegiul penal mai indică că, nu pot fi reținute alegațiile recurenților – „reținerea incorectă ca probe în sensul declarării vinovăției, a proceselor-verbale de sesizare a lui Grigorița Dan și Iacoban Alexandru, reținute ca probe de prima instanță întru declararea vinovăției lui Bîrca Boris de cele incriminate lui, și care în viziunea apărării nu pot fi reținute, odată ce nu sunt dovedite prin alte probe din punct de

vedere al pertinentei, concludentei și veridicității lor, iar celor probe acumulate, fiindu-le date apreciere greșită, doar în sensul declarării vinovăției lui Bîrca Boris, pentru faptele incriminate lui”, or în susținerea acestor probe care coroborează cu toate probele, sunt și declarațiile inculpatului Bîrca Boris care a indicat că recunoaște parțial vinovăția, a avut loc o ceartă între el și partea vătămată inițial în drum după care într-o curte, i-a aplicat lovituri cu un băț, de cele întâmplare îi pare rău, la fel se confirmă și prin declarațiile inculpatului Dogot Victor care la fel a indicat că recunoaște parțial vinovăția, a avut loc o ceartă între Bîrca Boris și partea vătămată, fiind în s. Hansca, s-au întâlnit cu partea vătămată, la care ultimul a fugit și a intrat în curtea unei case, ei au intrat în acea curte, Bîrca Boris și Grigoriță Dan au început să se bată, de cele întâmplare îi pare rău.

Colegiul penal apreciază critic și alegațiile recurenților precum că curtea casei nu este izolată cu gard și alte mijloace tehnice, or, conform planșei fotografice (anexă la procesul verbal de cercetare la fața locului(f.d. 13 – 17 v.I)) se constată că curtea casei este izolată cu gard din plasă din metal.

La fel, Colegiul penal nu poate accepta argumentele recurenților precum că, prima instanță l-a privat pe inculpatul Bîrcă Boris de a formula întrebări părții vătămate Grigorița Dan în egală măsură cu acuzarea fiind încălcat prin aceasta art. 6 al Convenției CEDO, or, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în prima instanță(f.d. 179 v. I) din 08.02.2018, când a dat declarații partea vătămată Grigoriță Dan (f.d. 185 – 188 v. I), a fost prezent și inculpatul Bîrcă Boris având posibilitate de a-i adresa întrebări părții vătămate, drept de care s-a și folosit(f.d. 187 verso v. I).

8. Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, mai mult, nu s-au stabilit erorile indicate de avocat și sub aspectul încălcării art. 6 CEDO.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Dodon Victor împreună cu inculpatul Bîrca Boris, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, în cauza penală privindu-i pe **Bîrca Boris XXXXX și Dogot Victor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena